

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Magni Servi Dei P. Julii Mancinelli Societatis Jesu

Cellesi, Jacopo

Oeniponti, 1677

V. De Visionibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42734

Ejus cubi-
culum se-
pe per no-
ctem illu-
stet.

piæ eundem subsilire. Ipsius cubiculum per noctem sæpe visum illustrari tanquam in meridie, plenum luce. Nunquam tamen sic absorberi se patiebatur corpus ab anima, quam cum ferventissimè loquebatur de Deo, quo ita redundabat, ut aliæ cogitationes ipsi non venirent in mentem, nec aliæ voces in linguam. Aliud non cogitabat, aliud non proloquebatur, cum illa energia & ardore, quem perspeximus in tota vita. Et propterea de ejus sermonibus non digessi perculiare caput.

C A P U T V.

De Visionibus.

Libentius
re et vi-
siones ni-
hil cogi-
tanti obla-
tas.

EXtases istæ, quas Deus mittit sanctis viris, videntur plerumque à Deo ipsis concedi, ut appareat esse quiddam in cœlo, quod eos illuc trahat. Ita Sanctus Paulus usque ad tertium raptus est cœlum, ut audiret illa verba, quæ non licet homini loqui. Porrò Pater Julius maximâ à Deo copiâ cœlestium visionum donatus fuit, prout asseritur in articulis impressis. Numero fuere multæ, formâ variæ, mysteriis sublimes & reconditæ, quas afferre in medium omnes si vellem, metuendum mihi sanè foret, ne obtunderem. Seligam diversitate & ordine objectorum nobiliores, omissis signis, ex quibus veræ à falsis, & meris imaginationibus distinguuntur, de quibus Pater Julius tanquam in hac arte mirè exercitatus magister integros tractatus conscripsit solida cum doctrina ex sacris literis & Sanctis Patribus desumpta, minimè dissentiente naturali philosophia, ne umbris humanarum imaginationum inveniamur illusi. Quam ob rem etiam dissimulavit eas visiones illarum rerum, de quibus jam antehac habuit imbibitas species, & imagines, metu, ne vehementia imaginatio-
nis

nis interfereret quidpiam ad decipiendum eum. Simili modo multò libentius retulit eas visiones, quæ ipsi nihil cogitanti obvenerunt, ubi libera electio non habuit, quod ageret; semper enim eas pro suspectis interpretatus est, de quibus antecederet cogitaverat.

Præterea distinguit puras visiones à revelationibus, quia in illis semper ostenditur res aliqua vel præterita, vel futura, vel præsens tempore, absens tamen loco, cui inhæretur absque eo, quòd quærat aliud, quàm simplex visio, pro utilitate videntis: in his autem (nempe revelationibus) ultra visionem, quæ semper intervenit, attenditur quidam alius finis, nimirum admonendi, instruendi, consolandi quempiam alium, prævertendi periculum quoddam grave, cum prædictione sæpe alicujus rei, quam nec ipse, cui revelatur, intelligit. Nos difficulter hanc distinctionem poterimus constanter retinere, quandoquidem sæpe pura visio necessariam connexionem habet cum revelatione, nec nobis videtur separanda; illas tamen, quæ ex integro fuerint revelationes, dabimus sub titulo prophetiarum, quibus per insignis exitit Pater Julius, prout videre est in articulis proculis. Denique advertendum est, visiones & revelationes aliquoties occurrisse sensibus corporeis, quando scilicet oculis corporis objecta visibilia conspicienda habuit, audivit cantus, sonos materiales auribus percepit, odores etsi à nostratibus multum dissimiles. Veneratus est nunc dulcissimum Servatorem nostrum, nunc sanctissimam Virginem matrem, nunc cælestes suavitates in sanctissima Communionem palato delibavit. Alias visiones fuere merè intellectuales, verum ita evidentes & firmæ, in quantum objiciebantur animo, ut cum nullo æquali eas possimus contendere, & in hoc casu nunquam fallebat infusa cognitio. Species porro intellectuales, quas recipiebat, cum rebus creatis, nihil commune aut simile præferebant.

Distinguit
visiones &
revelationes.

Hæc distinctio
non semper potest
observari.

Visiones &
revelationes corporeæ
aliæ.

Aliæ intellectuales.

bant: Judicavi ad majorem legentis claritatem non abs re fore, hæc pauca monita præmisisse.

Rationes
duæ, ejus
visiones
veras esse
prima.

Nunc ad visiones Patris Julii peculiare accedamus, quæ inter alias probationes, veras esse, habent duas sequentes. Prima est; Earum multæ scriptæ fuerunt, ut videbimus, de die in diem ab ipsomet Patre Julio statim, postquam illas habuit, ita ut multæ illarum non dico diebus sed annis annotatæ fuerint, antequam successus ab eo prævisus eveniret, & postea examuffim evenit. Exempli gratia. Prævidit & scripsit, sicut legere est, manu propria 24. Nov. anno 1613. futurum generalatum P. Mutii Vitelleschi, qui non fuit electus nisi postea 16. Novemb. anno 1615. duobus annis post prædictionem scriptam. Item revelationem habuit de fama magnæ sanctitatis Patris Caraffæ; annotata fuit tot annis antè, & subsequuta tot annis post, ut constabit. Altera probatio. Deus hoc ipsum semel clarissimè illi revelavit, ejus visiones non esse falsas, & ut magis illum certum redderet, & acquiesceret, dedit ipsi in specimen revelationem de quodam Patre nostro ægrotante in corpore & in anima; eum nempe certo tempore, & modo convalesciturum, suumque errorem & agniturum & depositurum, id quod ad unguem successit. Et Pater Julius mirè confirmatus est in fide, suum spiritum tutum & securum, nec subjectum esse illusionibus, id quod multum timebat tanquam humillimus virorum.

Alter.

C A P I T U L U M VI.

Visiones pertinentes ad Deum.

Non præ-
tenditur P.
Julius vi-
diffe deum,

Quoniam aliqui Sanctorum Patrum ac Theologorum ejus fuisse opinionis, Moysen & Sanctum Paulum divinam essentiam, quasi in ictu oculi propriâ vidisse specie,